

UPERPALL

Nr. 7

10. veebruaril 1934

Nr. VII

VÄLJAANDJA EESTI AJAKIRJANIKE LIIT

Avalik teadaanne.

Need auväärt lugejad, kellele käesolev „Uperpall“ ühel või teisel põhjusel ei meeldi, võivad raha tagasi saada, kui maksavad loterii kassasse viis krooni.

SP, 6191

Maha kassiahastus leheneegrite ballilt!

Rohkem temperamenti, sest elu on enam väärt kui viis senti!

Lehemehed peavad jälle oma balli, et hävitada igavust morni ja halli, võimaldada publikul unustada mured: kõik kevadel saabuvad kured, Peruu Faurad ja hane-püüdjad Bingid, eksporteerimata munad ja singid, tehniku-

mi lahendamatu probleem, parteide pudru ja leem, lööksonad ja loosungid sapised, ideaalid õrn-roosad ja papi-sed, ja kõik muud, millest igapäev räägivad suud.

Ballipublik! Külvakem end üle rõõmuga, joogem elu-

karikast tudengah-ne söömuga, vallandagem hingenoõri-vad paelad, hõõru-gem põlema südame faelad, leegitsegem ise, sütitagem teisi ja hõljagem seits-mendasse taevasse — head reisi...!

Olgu süda rõõmus ja naergu hing,

kuigi ehk veidikese pigistab king!

Peasi — kõigil olgu hea tuju,

sest hea tuju loob ka hea kuju.

Hea kuju on aga tänapäev fähtis ese — ta toob kõrge koha ja ... rikka lese!

„UPERPALL“.

Toimetuse märkus: Ruumipuudusel peab palju häid mõtteid juhtkirjast välja jääma.

JUUBILAR

Ants Totuvey.

Pilte tänapäevast.

Pvaliku jalutusplatsi sillutustöö on täies hoos.

Ettevalmistus lehemeheste ballile.

Toimetuse poolt: Lehemurdja on eksikombel piltide allkirjad ära vahetanud. Jääb soovida, et mees valiks enesele diplomaadi elukutse — mõtete vahetamine on tal selge.

Ants Totuvey pühitseb täna oma 5 a. juubelit. Täpselt 5 a. eest loobus Totuvey kummikrae kandmisest. Ja see on sündmus, mis väärib tähelepanu. Vähe on tänapäeval sellise tegeva iseloomuga inimesi.

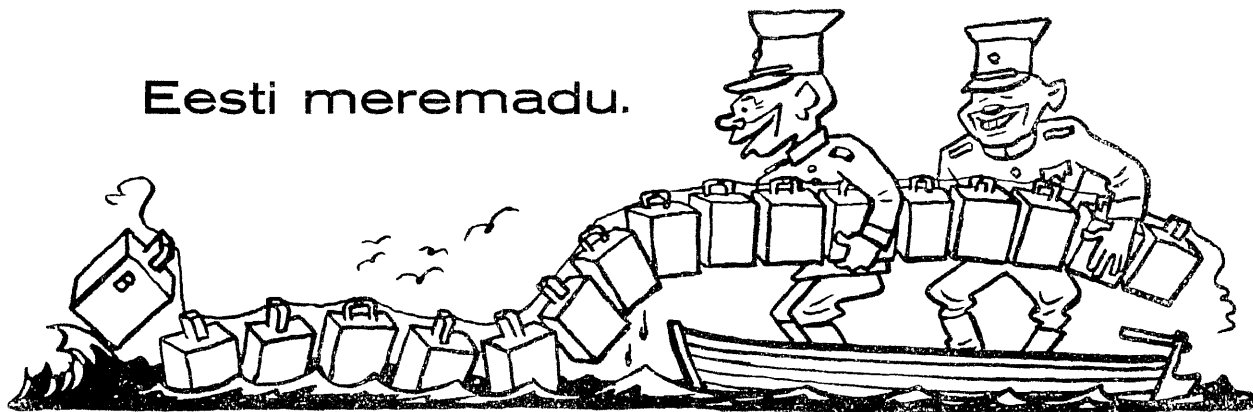
Juubilar kasvas kitsastes oludes — oli kuni 7 a. mähkmetes. Ehk küll Totuvey pole saanud kavakindlat haridust, võib ta julgesti ühel pulgal asuda iga täisverd haritlasega — ta ei käi kunstinäitustel, ei loe kirjandust, ei tunne Eesti ajalugu, korjab raha sukasaarde, ignoreerib seadusi, teeb poliitikat ja tal pole lapsi. Omab suure kuldauraha, millise sai Nuus-taku Põllumeesteseltsilt näitusele väljapandud angoora kassi eest. Soovime juubilarile pikka iga ja edu edaspidises tegevuses.

MOOD.

Tänavune mood nõuab daamidelt pikki seelikuid ja pikka meelt. Juuk-sed olgu lühikesed, samuti ka flirt ja kuramaash.

Härrade pearõiv on frakk. Vest pole sunduslik. Paljud on selle gardoobitüki kandmisest üldse loobunud, et vältida „vesti peale“ saamist. Rinnas kantakse krüstanteemi asemel kibedat pettumust. Moodi on läinud ka habe, sest alaline pügamine ei valmista enam kellelegi mõnu.

Eesti meremadu.

Siljuti tabasid piirivalvurid Võsu rannaveses meremao, mis varju jätab kõik Mustamere ja Inglise järvede jubedad elukad. Pilt kujutab meremao tabamismomenti. Lähemaid teateid meremao kohta annab asjasthviitatuile oober nr. 14.

Kummituslennuk Eestis.

Skandinaavia riikides kummitab juha kauemat aega salapärane lennuk. Lennuki päritolu pole korda läinud selgitada. Mõõdunud nädalal teatati meile, et ka Eestis on nähtud salapärasest lennukist, mis kõrgematest kihtidest surmasõlme tehes ning tuld ja tõrva süülitades liuglenud nagu luik kuskile Patarei kanti.

Sõnumit kontrollides selgus, et jutud salapärasest lennukist ei vasta tõele. Lennukit ei ole, küll on aga „lendur“, keegi tuntud tegelane, kes kõrgelt kohalt lennates sünnitas ootamatut sensatsioon. Arvatakse, et selline „tähesadu“ niipea ei lakka, vaid lähemal ajal suurema ulatuse võtab. Tuleb suur lennupäev.

Sport.

Lähemal ajal kavatsetakse ära pidada järjekordne Eesti-Läti välisministrite mõtetevahetus. Seni on kohtamine alati lõppenud tagajärjega 0:0. Nüüd loodavad asjatundjad Eesti võitu — vähemalt moraalselt.

Veeremäng on viimasel ajal hakanud levima. Nii mitugi suurust on kõrgelt kohalt veerema pandud ja nad veerevad kiirel sõidul allapoole. Rahade välispankadesse veeretamine tahetakse aga seisma panna. Krokodillide kõrval on ka haikalad hakanud veeretama ... pisaraid. Publikule meeldib selline sport.

Veesport on tõusnud lühikese aja-ga kõrgele tasemele. Eriti moodi on läinud pärivett ujumine.

A. Antson on püsiva treeningu tagajärjel eriti heas vormis. Temalt võib lähemal ajal oodata uut epigrammide kogu.

Teater.

Teatrielus valitseb praegu seisak. Lava on tühi. Kulisside taga aga

Mahatma Gandhi.

Tuntud eesti külmutatud kitsepiima tarvitaja. Harrastab nälgimist ja kavatseb tuleval suvel tulla Narva-Jõesuu pansioni, kus ideaalsed võimalused saleda joone saavutamiseks.

keeb elu. Ent varsti kerkib eesriie ja siis saame näha kõrget mängu oma kalli raha eest. Publikule soovitage etendust jälgides üks silm kinni pigistada, sest on arvata, et lavalt pakutakse rohkel arvul silmatorkavat.

Kirjandus.

Kuuldavasti töötab Bernhard Linde romaani kallal. Romaan kannaks pealkirja „Minu kohtuprotsessid“ ja ilmuks annete kaupa. Igas kuus ilmub kaks 100-leheküljelist annet. Romaani ilmumine kestaks kuus aastat.

Kohvikus teatakse rääkida, et tuntud monografist Jaan Pert on asunud kirjutama monograafiat Felix Beldsinskist.

Kirjanikkude Liit kavatseb üle kolida Tallinna. Põhjuseks on asjaolu, et Tartus on kõik vabad ruumid täis kirjastatud ja sellepärast ähvardab edasitegutsemist ülepääsmatu raskus. Tallinnas aga on vabu laoruumi küllaldaselt.

Siin peab tähendama, et meie sellist juttu ei usu. Üks täisverd kirjanik, kes armastab miljööd, poseerimist ja vaimurikast klatshikest, Tallinna ei tule. Siin muutub ta kohe ärimeheks, majaomanikuks või linnavolinikuks. Ja vahetab Pegasuse jalgratta või puhvetikapi vastu. Tartlasele aga selline mööbel ei sobi.

Muusika.

Muusika alal on vähe rõõmustavat, ehkki pillimehed tihti vahetavad kohti. Peamiseks muusikaks on praegu trummipöörin. Esimese viiuli mängijaid on palju, ent et nad nooti ei tunne, äpardub kokkumäng. Palju pille on lõhki aetud. Ausse on jälle tõstetud vana eesti torupill, kuna saksa voni aariad on moest läinud. Arvatakse, et enne lugu ei parane, kui saame uue kapellmeistri, kel tubli taktikepp.

Ajakirjanduse ülevaade.

Oleme loobunud ülevait alla vaatamisest, sellepärast jääb see koht tühjaks.

Balli ballaad.

Viul kiinus tantsusaalis, trummid kõhisid kui gripis, öitsev kaunitar vuaalis kergeid tangosamme tippis.

Frakis frant jõi valget viina, peale hammustas kotletti, kuna daam — üks ballerina — silitas ta nuriketti.

Nurgas, seal kus laiad palmid, istusin kui nukker kaju. Ajus nirisesid salmid, väga mage oli tuju.

Siis mu juurde istus neiu, silmega mu silmi silus ja ma tegin järsku leiu, et ta oli kaunis ilus.

Naaberlauas joodi õlut, vahel sekka ka likööri. Lauaisa oli võlut, punus endal' armunööri.

Minu kõrval neiu äkki ohkas, suunis pilgu mulle ja ma silmitsedes näkki kukkusin kui käbi tulle.

„Oh, ma armastan..“ ta hüüdis, surudes mu küünarnukki,

plahvatama panna püüdis minu rinnus kustund tukki.

Litsusin end tema manu, nagu õnge otsa säga, sosistasin: „Ütle, Anu, mida armastad nii väga?“

„Armastan ma ... karbonaadi, suitsusinki salatiga, ent veel rohkem tedrepraadi, või sees praetud kartuliga...!“

Tõusin, jätsin neiu nurka praetud unelmate riiki... Saalis levines masurka hävitades püksiviiki.

Läksin, ohverdasin krooni, loteriilt sain puuda jahu. Tuju võttis roosa tooni, rinda asus jälle rahu.

Jorss.

Toimetuse poolt. Sellised me oleme. Kui daamile meeldib küps karbonaad rohkem toorest armastusest, oleme haavunud. Ent kui ise võidame loteriilt peotäie jahu, on tuju kohe roosa. Oleme ikka sahhibiid küll, peab ütlema!

Nõuande-nurk.

(Toimetaja ballisaalis, paremat kätt kolmanda laua taga, jooginõu käes).

Küsimus: Balliõhinas hakkavad higistama mu käed. Puhja piinlik on hakata kinni tantsukaaslase puhtast pihast. Andke nõu, kuidas vabaneda sellest tüütavast pahest?

Vastus: Vanasti aitas see, kui näidati näpuga vikerkaarele — käsi kuivas ära. Nüüd aitab kuiv nali. Ka on hea tantsides hoida käes salfrätti või laudlina.

Küsimus: Oman äärmiselt avara kleidi seljalõike. Keegi mühak kukkus ninapidi mu kleiti, mistõttu seljalõige rebenes veelgi avaramaks. Situatsioon on äärmiselt ebamugav. Kuidas toimida?

Vastus: Iga poolik asi mõjub ebaesteetiliselt. Rebige seljalõige julgesti sabani ja tantsige edasi. Üldse — ärge arvestate sellega, mis sünnib seljataga.

Pealegi loote sellega uusima moe. Pea püsti! Katki pole midagi.

Küsimus: Noormees, kellega tantsisin alles esimest foxi, suudles mind serpentiini sajus kaelale. Kardan, et ta seda järgneva tantsu ajal kordab. Kuidas pean käituma? Kas anda talle kõrvakii!

Vastus: Lollus! Suudelge teie teda otse suule. See kainestab kavaleri kindlasti.

Küsimus: Kaotasin ballikeerises naise. Viimati nägin teda Robert Rohenokaga suure palmi all. Milli-

seid abinõusid soovitate kasutada oma kaasa leidmiseks?

Vastus: Haakige end hetkel mõnele kaunitarile külge, siis ilmub teie eluseltsiline otsekohe kas või põranda alt.

Küsimus: Võitsin balliloteriilt paari tuhvleid. Kas ei saaks neid mõne teise eseme vastu ringi vahetada, sest olen niigi juba naise tuhvli all?

Vastus: Võite kojuviimiseks kaasa saada tuhvlite asemel tualabida.

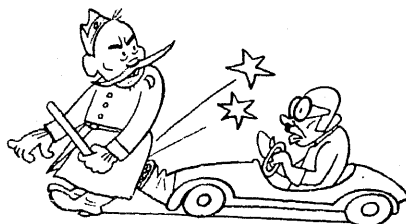
Küsimus: Leidsin laenatud fraki taskust krooni raha. Mis teha sellega?

Vastus: Makske fraki tüür kinni.

Küsimus: Kas toimetusel on teada selle daami nimi, kel Kleopatra keha, madam Dubarry turi ja Katariina 2. kõrvad?

Vastus: Pigistage üks silm kinni — te näete juba dopelt. See daam olete te ise, lugupeetud härra.

Heini.

„Tähesõitja!“

Pilte päevasündmusist.

Nehatu luuavabriku nurgakivi panek.

Nurgakivi panekut sooritab hari-dusseltsi esimees. Tema seljataga (X märgitud) 70-a. luuameister Madis Võrukael. Nagu pildil näha, jälgib vana Võrukael särasilmil tähtsat toimingut.

Lugejale: Raske aeg nõuab kärpimisi ja kokkutõmbamisi. Laiutamisele tuleb panna piir. Väljudes sellest seisukohast, vähendasime ka ülaloleva pildi formaati. Raha, mis sel teel kokkuhoitud, läheb palgaks eriteadlasele, kes peab järel uurima, kas sellisel kokkuhoitul on mõtet või mitte.

Raadio.

Lähemal ajal saame jälle uue laine. Laine pikkus võrdub kodaniku nina pikkusele pärast valimisi.

Keegi amatöör Pelgulinnast on konstrueerinud vastuvõtja, mis võimaldab omanikule igal ajal vastu võtta meelehead.

Vastandina kaugenagemise aparaadile on leiutatud lühinagemise aparaat. Selle riistapuu abil näeme kõik, mis sünnib meie lähemas ümbruses. Loodetakse, et aparaat levib eriti poliitikameeste ringkondades.

Vestlusi tantsu vaheljal.

„Kas on juba selgunud, kuhu kadusid perulaste inglise naelad?“

„Neid ei maksa otsidagi — trehivad äkki naela pea pihta ja siis . . . siis kaotab jälle mõni mees oma seltskondlikust kaalust mitu head naela!“

*

„Mõned erakonnategelased olevat pööranud Paul Pinna poole ettepanekuga kandideerida tulevastal riigikogu valimistel!“

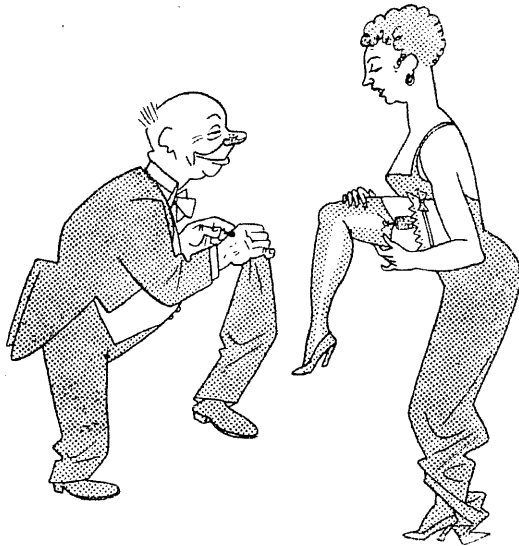
„Pinna sondeerimine!“

*

„Kaevatakse teatriküüsi üle, ent „Kauged rannad“ lähevad määratu menuga. Nägin etendusel isegi üht endist võimumeest!“

„Nojaa. Sellistel härradel on oma huvid. Nad tulevad vaatama, et mis kauged rannad need on ja kas sinna ei saaks mitte „viru valget“ eksporteerida!“

Tantsuharrastajad, tähelepanu!

Tants on raske kunst. Juhtub tihti, et tantsurahval lähevad jalad segamini. Siis kaotab tantsunautija rütmide ja hakkab takerdama nagu kana takus. Tants kaotab oma võlu ja tantsijad muutuvad pealtvaatajate pilkeobjektideks.

Et seda vältida, peavad tantsijad jalamaid „eksinud“ jala vahetama.

Kui jalavahetus teostunud, pole midagi, mis takistaks täielikult andumast tantsuvõlule. Tants on õilis kunst ja iga tantsija hoidugu seda profaneerimast.

Plombeeritud tantsuprofessor

Fox Pusslender.

Kiri toimetusele.

Lugupeetud „Uperpalli“ toimetus.

Trükiseaduse paragrahvide põhjal nõuan, et paneksite lehte minu alljärgneva kirjutise.

Lugu on järgmine. Nagu teada, armastab eesti rahvas omapära. Nii näiteks on ta ristinud liitrilise viinapudeli „riigivanemaks“, vähema — „asunikuks“. Kordniku kumminui on aga seni jäänud kahesilma vahele. Ka sellele atripundile tuleb anda omapärane nimetus. Olen riskeerunud ja lõpuks leidnud terve hulga nimetusi, mis kumminuiale hästi sobiksid. Need on: riist, nuudel, makaron, pupe, limukas, rabarber, ponks, banaan, „aivai“, lips, punkroller, nartsiss, nõök, ussjupp, idee, sült, konn, akselbant, sosku, antenn, saba, kriips.

Asi tuleks panna rahvahääletusele. Võtke vastu, härra toimetaja, minu sügavam lugupidamise avaldus. Ühtlasi kasutan juhust ja teen teile teatavaks, et olen saanud väärtusliku partii ehtsaid Belgia kodujäneseid. Jällemütijatele head protsendid.

Tervitades

Johannes Friedrich Setuckas,
vorstmaaker.

Gori.

Pigilinnu karjäär.

Groteskne pildike lehemeeste argielust.

Toimetuse tuba. Üks laud, mõned toolid, paberikorv.

1.

Tubadekoristaja (korraldab ja pühib toimu): „Küll mõistavad ikka sopata ja saastata. Paberosiotsi ja igasugust apfalli kohe puuda viisi... Ja ise suured rahvavalgustajad teised... Tuhatoos tal kurjal loomal nina ees, aga ta viskab suitsukoni põrandale. Sülitab veel otsa kah. Ta on timukraat, olge lahked. Mida rohkem ta mõistab mustust teha, seda suurem timukraat ta on. Oh, seda ulaelu küll, mis tänapäeval elatakse (askeldab paberiga). Näe siin ta on. Inimene kirjutab ja näeb vaeva, viilib sulle sihukese trilleri välja, et lase aga olla, aga nad viskavad paberikorvi. Ja ühesugused koolitud inimesed on nad kõik. Aga näe, ühe töö kõlbab, teise oma aga visatakse nurka (võtab paberikorvist pildi). Eks sa vaata ikka mihuke tore pudree! Ja visatud siia rämpsuhulka. Mis ta siin on siis, meeste-rahvas või naisterahvas (vaatab uurivalt pilti). Sa heldekene, naisterahvas jah. Ja ilus teine, nagu mõni mõisapreili kohe. Kus ikka juuksed puhvis ja kõrvarõngad ja kõik. Ja nad sindrinavad viskavad sihukese kompveki paberikorvi. No tütle siis

veel, et neil on aru peas või kedagi... Mis siia siis kirjutatud on? (veerib pildi allkirja)... Agnes Kiriküüt... Tuntud kokakursuste korraldaja... Agnes Kiriküüt peab täna oma 500 aasta juubelit... Mis mädanu, mis ma nüüd lugesin... peab oma viieaastast juubelit... viieaastast jah. Lugupeetud juubilar... on haruldane jõud... omal alal... Tal on suured teened nokakunsti arendamise suhtes... Mis see nüüd oli? Nokakunst?... Mis nokakunst see siis on?... Oot', oot'... suured teened ko-ka... nojah — kokakunsti arendamise suhtes... Ei noh, miks tal neid olla ei või. Kui sihuke ingel sulle ikka supi keedab, noh siis tead, et ikka on keedetud... Ja nemad võtavad kätte ega panegi teist lehte, viskavad hoopis paberikorvi. Aga kui on mõned valimised või nii, siis on kohe leht igasuguseid votokrahviseid täis, et üks on hüllem kui teine. Isegi va Mätta Madise pilt oli kord sees. Nägu teisel ees nagu kitsejalg, pole mingit vassongi ega kedagi, aga sisse panid... Rahvasaadik... vaadake ja inestage ja võtke müts maha...“

2.

Pigilind (tuleb sisse üllirietes): „Aa, tere hommikut, väike in-

gel! Või juba loote oma kõva käega korda. Jah, kord pea olema! (riietub lahti.) Korda rikkuda mõistame kõik, aga korda pidada, seda mõistab meil ainult kullakallis Kröödake. Tal on pehme süda ja kõva käsi. Nagu loodud korra eest hoolitsejaks. Noh, kuidas siis see elurattake veereb kah?"

Kröödt: „Mis ta seal veereb või on. Eks see ole teada, kuidas ta meiesugusel veereb... Tee seda kõige mustemat tööd, aga tasu selle eest on nii väike, et päris häbi hakkab...!"

Pigilind: „Siin on teil õigus, mu väike senjoriina! Mustatöö tegijaid ei hinnata. Ka meie teeme musta tööd — harime ja puhastame rahva hinge. Ent mis on meie tasu? — Sõim ja veel kord sõim. Need, keda oleme puhastanud, kelle mustuse oleme päevalgele toonud, kiruvad meid ööd kui päevad ja soovivad meile kõiki põrgupiine. Selline on elu siin ilmatallis. Puhtust nõutakse, ent seda, kes mustust hävitab, sõtkutakse porri. Ent meil on üks lohutus — meie, mustatöölised, läheme ajalukku!"

Kröödt: „Mis kasu mul sellest on, et ma ükskord ajalukku lähen? Ma läheks palju parema meelega praegu kiinusse. Aga vat seda võimalust mul ei ole."

Pigilind: „Te sammute valeteedel, mu väike senjoriina. Te vaatate elule liiga kaine pilguga. Meie ajal ei saa aga kainelt elada. Peab joobuma. Joobuma oma juhtidest. Ja siis on kõik ilus, kena ja veel ilusam."

Olge rõõmus ja tehke sporti. Ja hoidke saledat joont. See on meie ajal väärtus, meie ajal, kus isegi õhk on paks!"... (Teeb võimlemisharjutusi. Kummardub ettepoole. Jääb sellisesse poosi ja näpistab Krööta jalasäärest.)

Kröödt: „Noh, mis kraadepoisi vigurid need nüüd jälle on?"

Pigilind: „Ärge vihastage, senjoriina. Ma võimlen. Püüan saledat joont!"

Kröödt: „Võimlete jah! Küll ma teie võimlemist tunnen. Te ajate saledat joont taga, aga teine inimene võib sihukese võimlemisega oma saleda joone hoopis ära kaotada. Tunnen! Keda te püüate!"

Pigilind: „Võlts vaated on teil, kena tütarlaps! Ma arvan, et meie ajal peaks igäihe lipukirjaks olema: tiraash suurenegu...!"

3.

Ogalik: „Morning!.. Mis uudist on?"

Pigilind: „Näh, vat' kus tore sell! Tuleb toimetusest uudist otsima! Kas on toimetuses kunagi mingisuguseid uudiseid? Uudised peavad väljast tulema, neid peate teie tooma."

Peatoimetajal ei ole uudistega mingit pistmist!"

Ogalik: „Õige! Klapih! Uudiseid mul ongi. Terve vakatäis kohe. Kui kuulete, saate kõige ehtsama halvatus. Fakt!"

Pigilind (Kröödale): „Teie, mu väike lilleke, võite nüüd lahkuda. Homme jätkate. Küll me selle eest muretseme, et teil tööd on. Seda me vanad tolmukeerutajad mõistame. Luud nurka ja kohvikusse! Minge sinna ja tooge meile klatshi. Klatsh on see, mis surmab nii mõnegi kange mehe, lehele on ta aga eluallikas! Enne aga muretsege meile üks korralik karahve... sula selget ja külma vett. Nii külma ja puhast, kui olete ise, mu väike jääpurikas! Vett me joome, aga seitungisse valame mürki!"

Kröödt: „Eks ma siis lähen!" (Ära.)

Pigilind: „Noh, puistake välja oma uudised!"

Ogalik: „Jalamaid! Enne aga pakub peatoimetaja ühe paberossi."

Pigilind: „Paberossi mul ei ole. Olen omadega täitsa läbi. Plank nagu peegel. Mängisin eile maha viimased kärnad. Poole kuu palk läks ja laulis."

Ogalik: „Avaldan kaastundmust. Sellisel puhul võin teid teenida. Olge lahked (pakub paberossi). Eht inglise sigaretid. Käisin eile banketil ja unustasin taskusse..."

Pigilind: „Unustasite?... Kas unustate vahel ka midagi muud reaalsemat garderoobi kortsude vahele?"

Ogalik: „Ei tule ette. Olen südametunnistusega inimene."

Pigilind: „Siis olete hea inimene, ent räbal ajakirjanik."

Ogalik: „Pole viga. Püüan end parandada... Loodan, et te, härra Pigilind, olete mulle ses suhtes abiks... Nüüd aga uudised! Märkisin kõik korralikult paberile (loeb). Et luua kaubanduslisi suhteid välisriikidega, tahetakse korraldada tulundustegelastele lõbureise peenematesse kuurortidesse ja mängupõrgutesse... Et tõsta rahva jõukust, tahetakse välja töötada seaduseelnõu, mis lubab igal ajal teha pankrotti... Koolidesse tuuakse sisse uus õppeaine — korstnasse kirjutamine. Samuti asutatakse ülikooli juure uus fakultet, kus õpetatakse lehmakauplemist."

Kröödt (tuleb veega): „Noh, vaimutoit on siin..." (Ära.)

Pigilind: „Täname! Kui on vett, ei siis vaimutaimet narts!"

Ogalik (loeb edasi): „Tahetakse ära keelata... Muide, praegu tuli meele — me peaksime pead parandama..."

Pigilind: „See on mehe jutt. Selle poolt olen ma alati. On teil reaalseid võimalusi?..."

Ogalik: „Ma ei räägi sellest. Räägin lehe peast. See on raskesti loetav. Leht on „Massi Hää!" Esi-mese pilguga aga paistab, nagu oleks „Bassi Hää!" või „Kassi Hää!"..."

Pigilind: „Midagi me ei paranda. Pea ei ole tähtis, peaasi on välimus. Ja välimust meie lehel on..."

4.

Trükikoja poiss: „Palun käsikirja!"

Pigilind: „Post ei ole veel tulnud... Kui tuleb, siis saate. Kurameerige nii kaua... Laduge oma süda mõnele näitsikule jalge ette..."

Ogalik (loeb): „Tahetakse ära keelata haikalade röövpüük. Riigivankri juures tahetakse sooritada väike remont — see riistapuu peab tulevikus liikuma kondiauru jõul. Presidendi loss tuleb ümberehitusele. Tahetakse lossi tagakülj keerata ette, sest meie ajal on kõikjal kombeks — näidata rahvale tagakülgi. Poliitilised direktorid, kes kogu ametisoleku aja olnud töötatöölised, saavad teenelise töötatöölise aunime. Üks suurem erakond nõuab, et kõik lüürid peaksid harrastama alastikultuuri — siis poleks paljastamist karta."

Pigilind: „Uudised on esmajärgulised. Aga on see kõik ka tõsi?"

Ogalik: „Vaevalt küll!"

Pigilind: „Iius! Siis laseme lehte. Kui leht elada tahab, siis hoidku ta tõest ja õigusest eemale nagu katkust. Ainuke tõetera, mis lehes lubatud, see on — tellimiste hinna tabel!"

5.

Väljaandja (viskab lauale kimbu pabereid): „Siin on tänane post!.. Lugege seda kirja. Üks tellija kirjutab, et ta tellimist ei uuenda — lehes puuduvad ilmated. Kuradi pihta, miks ei pane te lehte ilmatedeid?"

Ogalik: „Vaadake, härra direktor, need ilmated on ju puha valled. Nad ei vasta pea kunagi tõele."

Väljaandja: „Teie noormees ei tunne veel leheasjandust. Rahvas just seda tahabki, mis tõele ei vasta. Tõde saab ta igapäev oma nahal küllalt tunda. Seda ta ei armasta, sest tõde on valus. Tõde on alati valus... Ilmatedeid ta aga loeb ja tunneb rahuldust. Ennustuses öeldakse, et loodetav ilm on päiksepaisteline ja soe. Tegelikult aga sajab vihma nagu piibukahast ja on külm, nagu trammivagunis. Ja inimesel on heameel, et ennustajad on jälle sisse kukkunud. Inimesel on alati heameel, kui teine sisse kukub. Ja kurb on ta siis, kui teine välja rabeleb. Öppige inimesi tundma. Maksa, ku-

Kõva süda

ehk...

rat, teile kallist palka ja te tahate lehte surnuks kirjutada!.. Ja mis seatembu te olete rätsep Sohkensteinile mänginud. Kirjutate, et mehe juurest leitud plombeerimata välismaa püksiriiet. Ja mees on ometi meie kuulutaja. Alles eile oli kolmekroonine kuulutus tekstis. Pidage meeles — kuulutajat ei tohi puudutada. Sopake ja saastake kõiki, kuulutaja aga olgu püha ja puutumatu isik. Ärge seda unustage!" (Ära.)

Ogalik: „Vana on täna jälle kihvtis tujus.“

Pigilind: „Eks tal ole õigus kah. Kuulutaja on ju see sõnnik, mis rammutab meie juuri!“

6.

Masinapreili (astub sisse): „Tere mu härrad. Kas asub siin „Massi Hääle“ toimetus?“

Pigilind: „Asub“.

M-peili: „Väga rõõmustav. Ma tuln nimelt teie kuulutuse peale. Teil on masinapreilit vaja?“

Pigilind: „Ja, see klapib. Seda on meil vaja. Tunnete oma tööd hästi?“

M-preili (koketeerides): „Ma arvan. Olin kolm aastat tähtsamas ametiasutuses sel kohal. Minuga oli direktor väga rahul!“

Pigilind: „Ilus. Teeme üks väike proov. Vaatame kuidas see asi susiseb!“

M-preili: „Proov? Siinsamas? Aga mis te mõtlete, mu härra!“

Pigilind: „Ei noh, ega me niisama ikka ei saa ametisse võtta... Peab ikka enne proovima... Ogalik, minge tooge masin siia!“

Ogalik: (Läheb.)

M-preili: „Mis masin see on?“

Pigilind: „Mina teda ka ei tea! Eks ta üks loks on, aga küll ta käib...“

Ogalik (tuleb masinaga): „Olge lahked, palun!“

Pigilind: „Ilus!.. Palun preili, võtke mantel maha ja lubage, et mängin teile vähekesse diktaatorit. Lõõme mõnikümmend rida maha, vaatame, kuidas see toiming edeneb!“

M-preili: „Mis?... Ma pean seda masinaloks siin klõbistama hakkama?! Täna väga! Olin kolm aastat tähtsamas ametiasutuses tipmamsliks ja ei puudutanud kordagi sõrmeotsaga masinat. Ja direktor oli minuga väga rahul. Ja teie nõuate minult sellist lollust. Te ei mõista naisterahvast hinnata. Olete tumedad matsid... Head päeva!“ (Ära.)

Ogalik: „Mis te ütlete?“

Pigilind: „Mis seal ütelda? Täitsa moodne tipmamsel! Praktikat tal on, ent mitte masinal tippimise alal. Meie aga ei saa loomulikult

... miks proua Kinderkont pidi jääma ilma uuest kleidist ja ühtlasi lehemeeste ballimõnudest.

(Meie omaltpoolt püüame astuda samme, et tulevikus keelataks ära vihmavarjude tarvitamine — vähemalt kaks nädalat enne lehemeeste suurballi. Nadugu varjud abielumeeste peakohalt!)

omale sellist luksuseset palgata. Me võitleme rahva heakäekäigu eest, enesele ei oska me aga midagi välja võidelda!“

7.

Krõbe (astub sisse): „Kas on veel ruumi? Mul on üks krõbe kolmeveeruline. Sellega trumpame „Lõbulehe“ üle igat kanti. Aga ma ütlen — maksis vaeva. Elu oli kaalul. Viis senti rida — olete nõus?“

Pigilind: „Ärge praalige! Tunne teid!.. Puistake oma pärlid enne lauale, siis teeme kaupa!“

Krõbe: „Läheb lahti!.. See oli eile õhtul... muuseas, üks väike anekdoot: Keegi daam läheb arsti juure. Südamehaiguse pärast. Tähen-dab, süda on tal haige. Arst katsub daami järele, vaatab siit ja sealt, koputab, uurib. Küsib: „Kas südamekloppimised on sagedased?“ „Ja, seda juhtub õige tihti!“ „Kas on kloppimine eriti äge, kui viibite kire võimuses?“ küsib arst. „Aga mis te mõtlete, härra doktor“, vastab daam,

„sellist seisukorda ma ei tunne — olen ju abielus!“

Ogalik: „Krõõt, Krõõt, ruttu, ruttu! Tulge kõdistage mind. Härra Krõbe jutustas anekdoodi ja ma ei saa muidu naerda!..“

Krõbe: „Mis te lõhverdate. Teil pole nalja närvi. Olete tüübiline eesti vaimuinimene — oma teguvii-siga sünnitate nalja, aga ise naljast aru ei saa!“

Pigilind: „Jääb sellega!.. Laske siis kuulda oma krõbe lugu, härra Krõbe!“

Krõbe: „Nojah, see oli eile õhtul. Keegi härra tutvus ühel olen-gul veetleva daamiga. Saatis pidu lõppedes daami koju. Daam, muidugi mõista, kutsus noormehe oma uut söögitoa mööblit vaatama. Noor-mehel ei olnud midagi selle vastu. Noh ja, teada muidugi, takseerisid mööblit ja aeg läks. Akki tiliseb uksekell. Ihmub mees. Eht poksija tüüp. Lühikesed sõnavõtted ja noor-mehe lendab läbi akna tänavale. Ja võrdlemisi kerges rõivastuses. Akna

all aga korraldab kojamees tänavat. Kojamehe töövaeva sisse maandubki lendur. Kojamehele see ei meeldi ja ta tõmmab omad konsekventsid. Lõpuks pääseb noormees voorimehele ja traavib koju... Noobel asi, mis?"

Ogalik: „Harilik igapäevane lugu...!“

Krõbe: „Mis tähendab — igapäevane! See on üldjoontes. Detaile te aga ei tunne. Just need ongi huvitavad ja omapärased. Kui kuullete, lakute näpud puhtaks!“

Pigilind: „Pagan teid teab. Keedate mulle selle looga veel igavese supi valmis... Ja, miks arvate, et teised lehed sellest loost midagi ei tea?“

Krõbe: „Võin kihvti võtta — ükski tont ei tea teragi. Lendulöödud noormees olin mina ise!“

Ogalik: „Järgmine kord võtke langevari kaasa!“

Pigilind: „Kui asjad nii on siis las' tulla!“

8.

Ogalik: „Hale hakkab sellistest inimestest!“

Krõbe: „Haledust ei tohi meie-sugune tunda — siis peaks te oma isikut kõigepealt haletsema...“

Pigilind: „See on õige vaatevinkel. Teist saab asja, noormees!“ (Kõlise telefon.) „Härra Ogalik, minge kuulake, kes seal piiriseb.“

Ogalik: (Läheb.)

Pigilind (laulab): „Las' mind su silma vaadata...“

Ogalik: „Üks naise hääl soovis teiega rääkida, härra Pigilind...“

Pigilind: „Ja mis te ütlesite?“

Ogalik: „Ütlesin, et teid pole toimetuses!“

Pigilind: „Vat sul kooki!“

Ogalik: „Mõtlesin, et äkki on mõni daam kuskilt lokaalist, nõuab arvetasumist...“

Pigilind: „Ei noh, hästi tegite muidugi. Kui on naise hääl, siis mind toimetuses ei ole tepe mitte. Naistega pole mul mingisugust pistmist!“ (Ümises laulda.)

„Nii. Juhtkiri meil on. Selleks läheb: „Poliitilised tulesööjad.“ Joone alla läheb: „Sipelgavann — moodne ergutusvahend.“ Kolmeveerulisi esimesele küljele on kaks. Ent kumbki pole suurem asi. Autoõnnetus on muidu ilus lugu, aga et vigasaanuid ei ole, see on räbal. Aga ehk tuleb veel midagi. Nii. (Vaatab kelia.) Ma pean mõneks minutiks välja minema. Kui tuleb keegi ja tahab minuga kokku saada, siis paluge oodata!...“ (Ära.)

9.

Kodanik: „Tere siit saksad!.. Kas toemendajaga võiks kokku saada!“

Pressiballi labajalavalss.

Kui see pidu aga oli ukse taga, ei siis enam maga, tuulena sa plaga, sõnele ja praga, frakisaba taga, mõtted liga-laga — ikka nii!

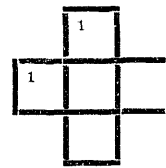
Küll on ballil madin, laudadel on ladin, kõikjal jutuvad, kingakeste padin. Kassa näe ka tädi — keegi pole nadi — õõtsub nagu padi — ikka nii!

Ei see ole paha, soojaks võtab naha, seab su nagu saha tantsutuuri taha, sulad nagu vaha, rasu langeb maha, ei see maksa raha — ikka nii!

Tuju on nii lilla. Südamele silla läbi siidi, villa kallimale pilli. Loosiga ma villa võidan sulle, Milla! Sõidan sulle külla — ikka nii!

SALMI-JAAK.

Ristsõnamõistus.

Vasakult paremale: 1. Tarvitajateühing Tallinnas. Ülevalt alla: 1. Tarvitajateühing Tallinnas.

Õigete lahendajate vahel loositakse välja kaks õhulossi ja vallavanema koht vaimuvallas.

Loosimine on kindlasti 1. aprillil 193... aastal. Kui sel päeval toimatakse loosimine, maksame igale mehele tulumaksu summa ja kaks puuda kulda, ja kui ei toimita, anname igale soovijale maksuta informatsiooni täieliku kuuvarjutuse kohta.

Pingutage mõttelendu! Pange ajud tööle!

Turuteated.

Et turuteadete hankija reporter miski hinna eest oma nahka turule ei taha viia, oleme sunnitud turuteadete lehest välja jätma. Selle asemel võime teatavaks teha, et hea treditähtede hävitamise vahend on „Siioni tuletorni“ kõnede kuulamine — kuulaja langeb varsti „näost ära“ ja treditähed on igavesti kadunud.

Ogalik: „Miks mitte! Meie oleme alati rahva teenistuses. Palun võtke istet — toimetaja tuleb kohe! Noh, lähme siis!“ (Ära.)

Kodanik (enesele): „Tea, kas siin suitsu ka teha võib?... Noh, küllap ikka võib... (Paneb piipu.) Jah eks ta ole... Kui vaatad, siis mõtled, et ega siukest seitungi tarvis põleksi, aga, näe, on tarvis. Meie-sugune ei saa kohe ilma seitungita kuidagit läbi... Mitte ei saa...“

10.

Pigilind (astub sisse): „Mehed kõik ära auranud...“

Kodanik: „Terekest kah ... ja jõudu!“

Pigilind: „Tere, tere... Ootate kedagi?“

Kodanik: „Eks ikka jah... Toemendajat...“

Pigilind: „Ilus. Mis teil siis oli?“

Kodanik: „Seitungit tahtsin tellida...“

Pigilind: „Väga kena, väga kena. Seda saate kontorist...“

Kodanik: „Eks seda muidugit jah saab kontorist... eks ma seda tea küll. Aga ega ma sellepärast üksi tulnud... Mul ikka üks teine

asi kah... Te ikka siiu kirjutate ühte ja teist — pange va' Setuka Siina kah seitungisse...“

Pigilind: „Mis selle Siinaga siis on?“

Kodanik: „Ega põle kedagit, aga pange talle mõned pirnid ära. Ta mu majaperenaine... Ehk jätab siis tüürikest vähe madalamasse...“

Pigilind: „Seda me ei saa. Me töötame ausalt ja südametunnistuse järele. Ilma põhjusega ei pane me ühtki pirni. Oma ämmale ka mitte.“

Kodanik: „So, so, või ei saa ühtigit... Jah, ega siis põle teha kedagit... Imelik on see värk küll... Suuri ministreid ja tegelasi nõõgatakse ühtepuhku, Setuka Siinale aga ei saa väikest pirnikestki panna!...“

Pigilind: „Ei saa, ei saa... Meie võitleme ainult ausat võitlust. (Juhatab kodaniku välja.) Kontoris-see pääsete siit. Lähete üle koridori, kolmas uks pahemat kätt...“

Kodanik: „Hea küll, hea küll... Aga ega ma sinna lähe enam kedagit... Mis ma sest seitungist nüüd enam tellin... Ei ma telli teda kedagit...“ (Ära.)

Pigilind: „Põhjuseta me inimesi ei musta... Ehk olgu siis, kui on kindel, et see vähemalt kümme lugejat juure toob!“